

[Indenrigsministeren.]

dels fordi det gælder om nu at faa Arbejde i Gang, dels fordi man maa forvente eller i hvert Fald nære nogen Frygt for, at saa længe et Forslag om saa betydelige Tilskud fra det offentliges Side til disse Arbejders Udførelse er til Behandling, vil det Arbejde, som ellers vilde være blevet paabegyndt, blive udsat, indtil Loven er gennemført.

Bender: Efter Henstilling fra det af Regeringen nedsatte Beskæftigelsesudvalg, hvis Opgave var at fremkomme med Forslag til Forøgelse af Arbejdsmulighederne i de forskellige Erhvervsgræne, nedsatte Indenrigsministeriet den 14. August et Byggeudvalg, bestaaende af en Række sagkyndige Mænd, der fik til Opgave at undersøge Mulighederne for Merbeskæftigelse i Byggefagene, som maatte siges at være i særlig Grad ramt af Tidernes Ugunst. Byggeudvalget ønskede, at Indenrigsministeriet skulde fremsætte Forslag om Fremme af Reparationsarbejder i Beboelsesejendomme og om fornøden Varmeisolering, for at der herved kunde sættes Gang i det saa godt som standsede Nybyggeri, og for at man i størst mulig Grad kunde spare paa de i Forvejen yderst knappe Brændselsbeholdninger. Det var herefter ganske naturligt, at man fra Indenrigsministeriets Side aføskede Byggeudvalget et Forslag i saa Henseende, og det her til Behandling foreliggende Forslag er da ogsaa i det store og hele udarbejdet af nævnte Byggeudvalg.

Forslaget er bygget op paa et Tilskudssystem, der yderligere kan suppleres med Statslaan. Husejere og under visse Forhold ogsaa Lejere faar herved Mulighed for at foretage ønskede Reparationer ved Indsættelse af en forholdsvis ringe Egenkapital, idet 30 pCt. af Omkostningerne kan erholdes som Tilskud og andre 35 pCt. i givet Fald kan opnaas ved Statslaan, saa at der i saadanne Tilfælde kun bliver for Modtageren at udrede de sidste 35 pCt. Til Udredelse af de anførte Laan bemyndiges Indenrigsministeren til at stille et Beløb af 10 Mill. Kr. til Raadighed. Det kan med Rette siges, at Staten og Kommunerne herigennem i Fællesskab gør en overordentlig god Indsats, idet Udgifterne ifølge dette Lovforslag foruden de 10 Mill. Kr. til Laan kan komme op paa 30 Mill. Kr., hvoraf Kommunernes Andel bliver 10 pCt. Man maa da ogsaa til Gengæld haabe, at de paagældende Medborgere, i Særdeleshed Husejerne, vil modtage denne hjælpende Haand og gaa ind i et fælles Arbejde med

Regeringen og Rigsdagen tilsigtende Fremme af Beskæftigelsen og sund Økonomi i vort Land. Man har saa meget mere Grund til at nære dette Haab, naar man tænker paa, at mange Ejendomme utvivlsomt i høj Grad trænger til Istandsættelse og Forbedring, og at det vel med Rette kan siges, at meget er forsømt i saa Henseende igennem mange Aar. Jeg føler mig overbevist om, at en god Udnyttelse af denne Lov beskæftigelsesmæssigt set vil betyde overordentlig meget, maaske Arbejder til en Sum af 100 Mill. Kr., hvoraf langt den største Part bliver Arbejds løn.

Mit Partis Ordfører i det andet høje Ting pegede ved Lovforslagets første Behandling der paa en Paragraf i den bestaaende Byggevedtægt for Staden København, nemlig den Paragraf, der paalægger Ejerne en Pligt til at holde deres Ejendomme i god og forsvarlig Stand. Jeg tror ligesom han, at en Gennemgang med Loven i Haand af Københavns Beboelsesejendomme vilde afsløre Forhold, der kunde nødvendiggøre offentlig Indgriben. Ogsaa Loven om Boligtilsyn af 31. Marts 1939 tager saadant Sigte, idet den fastsætter Bestemmelser om de Mindstekrav, der fra det offentliges Side skal stilles til Beboelsesrum. De gaar bl. a. ud paa, at alle saadanne Rum skal kunne yde fornøden Beskyttelse mod Fugtighed, Kulde og Hede. Yderligere anføres, at Rummene skal yde Sikkerhed for tilstrækkelig Opvarmning. Saadanne Lovbestemmelser burde efter min Mening bringes i Anvendelse, ikke mindst i en Tid som den, vi nu gennemlever, hvor Spørgsmaalet om en fornuftig og økonomisk Anvendelse af de forhaandenværende Brændselsmaterialer i saa høj Grad trænger sig paa.

Som alt sagt er det mit Haab, at man med det her foreliggende Lovforslag, der bygger paa Frivillighedens Princip, skal kunne naa det tilsigtede Resultat, men jeg har en Anelse om, at Fremtiden udmærket godt kan gøre det nødvendigt at skabe et effektivt offentligt Tilsyn, omfattende saavel Ejendommens Indre som Ydre, og med Ret til at paabyde Istandsættelser. Den samvittighedsfulde Husejer kunde intet som helst have at indvende imod et saadant Tilsyn, der kun vilde være i Samklang med hans naturlige Interesser, hvorimod den mindre samvittighedsfulde Husejer derved blev nødt til at følge Trop.

Vi er alle kendt med, hvorledes Beboelsesejendomme efterhaanden er blevet en almindelig Handelsvare, der hyppigt skifter Ejer. Her er sikkert en af Aarsagerne til den mangelfulde Vedligeholdelse, idet saa-